

گه ا نه وهی ځانګړې ... نه ژین فه می

ده مه و ئې واره بوو که هاتمه بهردهرګاو باران دباری، له گه بارانباراندا "من و یاسین" دواړو له باره ی نهوترسه ی له دمداهه بوو. دواتر نه و ووی ځای وهرګو او منیش چاوم له سهری هه نه گرت، له پې هه وره تریشقه وونی کردو دیارنه ما، به ام من نه مزانی بې نه مه وویدا. هه میسه چاوه ام باران له گه ځای بیبارن ته وه. تهق تهق دهنگی دهرګا دت، بچې دهرګا بکه وه بزانه باوخته؟ هه میسه نائوم د ده بم بهوله دهرګا دانه. له دواړو شتنی یاسین هه میسه نائوامم، هر ناکه م هیچ پیاوړې بېنم. ویستم به ته نها بژیم له گوندو کاربکه م بې بژووی، به ام له بهر "دس ز" کچم له شارما مه وه چونکه له گوند هه ی نه ده کرد. "دس ز" ئستا ته مه نی (26) زستانه.

من به بېنم پېداوه که باسی په یوه ندی نه وان ځم ویاسینی باوکی بې بکه م بهرله هاوسه رگیری له گه ی. تازه ما مان باری کردبووه نه و گه هکې ما ی یاسینه وه. من، به بکوت نهوم بینی، نهویش نهوساته بوو که زبم ده کرده ناوسه له ی دهره وه. منی بینی وس او ی تازه دراوسیه تی لکردم، نه و بکوتانه زرجار ووی ددها، من و نه و له ته مه نه ګ دا بوین، له سهره تادا ه ګربوون له لای نه ودروست بېوو، چونکه له ههرشو نه ګ ده بوم به دوامه وه بوو، سهیری ده کردم، هه میسه چاوه ی دهرفه ت ګ بوو تا قسم له گه دا بکات منیش به شهرم کی کچانه وه سهیرم ده کرد وه نه وهی که داواکاریم هاتب. نه و کاتانه ی که من فلوتیشم لده دا نهوزیاتر له و ژووره ده مایه وه که بهرام بهر ژووره که م بوو، واپې ده چوو ژووره که ی ځای بېت.

شهوانه ش که من فلوته که م لده دا ده مبینی په نجره که ی وا لا کردووه، به س ز کی زره وه گو ی ده گرت ول ی ده وانیم. خووی به وه گرتبوو هه موو شهو بهرله خه وتن گو بې ل دانی فلوتم بگر. که ده شها تمه دووکانی ک مان نه که مان بشت ک ین هه میسه حیسا به که ی ب واس ده کردم. تا ژکیان به مه راقه وه پ ی و وتم: بابتکه م به شازنی ځم له ما نه ګ بژین پرې له موزیک و جوانی، پرته قا ه که م چیت ووت. قایلی به مه؟ منیش هیچ گو م پېنه داو توو ه بووم بې وتنی نه مه، به ام له دیش ه وه پمخ شبوو. زرجاریش که به ماندووی ده بېنیم ده یووت: بې ئاوا شه که ت دیاری، ده ی پرته قا ی ئاوت تیا نه ما وه. منیش وا ځم پیشان ددها که توو ه بووم. که ده بېنیم نه و جره قسانه ی بې ده کردم. من که له ژووره که م له ئاوه نه سهیری ځم م ده کرد، ده مبینی که یاسین

له ئاو نه كه وه له پشتمه وه دياره و بام پده كه نه، منيش نيگايه كي شيرينم بي ده كرد. من سهره تا ههستم بهو خهويستيهي ناخم نه ده كرد كه خه شمه و ت، به بام ههستم شارد بيه وه تاماويهك، تاواي له هات نه متواني ته تي بكه مه وه و بووين به خه شويست.

ههركه ده يبينيم ههردوو دهستي ب س او بهرز ده كرده وه، بئه وهي خه ندهم ببين و به دهسته كاني ووخساري ده شارد وه ئهم ياريانهي هه بوو بام، ئه وه هه ميه له هه و ي ئه وه دا بوو منيش وهك ئه و لي نزيك بم. من هه ميه هه تم ده كرده وه. به بام له كاتي ده ستگيران دايدا سنوره كاني ته په اندو به ب ويستي خم لم نزيك بيه وه و تاواي له هات ته دروست بووي. هه شتا ئه قهي ده ستگيرانيم له دهستي استه وه نه برد بووه چه پ، هه موو شه و سهرينه كه م ته ده بوو، نيگه راني ئه وه بووم چن بتوانم ئه وساوايهي له ناو مندا دروست بووه بيشارمه وه پش ئه وهي هاوسه رگيري بكه م. به بام نه مه شت كه س به مه بزانه. ده مويست ئه مه ي پ ب ب م. ئه وه بوو ده مه و ئه واره يهك بارانه كي به خور ده باري و هاتمه به رده رگا، ب يه كه مين جار به نيگه راني ياسين مني بيني، هات بلام ومن نيگه راني خم مم بي ووت: ز نيگه رانم كه له و نزيك بوونه وهي ئه و ئه ساوايهك دروست بوو من ده ب چي بكه م؟ به بام ئه و پ ي و وتم: دواي ماويه كي كه م ئيتر هاوسه رگيري ده كه ين، خه مت نه ب ت پرته قا ه كه م. هه نده قسه ي ترمان كرد وورده وورده باران ته يده كردين.

ئيتر ئه و ووي وه رگه و ا دواوه و له گه هه و ره تريشقه دا ديارنه ماو وون بوو. تاسام و چه كم كه و ته عه رزه وه. نه مده تواني كه س ته بگه يه نم: شتوو به بگه شت، به بام دته وه. هه ميه ئه و در يه م له گه هه مووان ده كرد. زياتر دا يكم لي ده پرسيم: چه ند مانگه كي به سه ر ا بورد نه هاته وه، به ما ه باواني شي نه ووتوه ب كو ده چم، به تي نه ووتوه كه ي دمه وه؟ نا، به هاتنه وهي به مني نه ووتوه. به بام، ده زانم دته وه. هه رشته كي ل به سه رب ت كه نه توانم چاوه ي بم، ده ب چاوه ي بم، له به رئه وهي نا توانم له گه كه س دا بم، تاده هات سكم به رزتر ده بيه وه، باوه يشم نه ده كرد به ومردنه ي، له به رئه وهي گه ي نه بوو. ئه وساته م له بيره كه هه رله خه يا ده چوو، وون بوو نازانم ب كو چوو. من هه ر ته نها ده توانم چاوه ي ووداوبم، نازانم ده ب چي بكه م.

تا دته وه لم ناگه ن چاوه ي بكه م و ب م ئه گه ر هه رشته كت له به سه ره اتب دواي ته ژيان ناكه م، ئه مه در يه كي گه و ره يه كه ئهم قسانه بكه ي، له به رئه وهي هه نگب دواي ئه وه هه ست و س زه كي ديكه

داگیرت بکات و عهشقی یه که مت له بیربکهی. به نام من دهره تی نه وه
 نه بوو که واشبم له بهرئه وهی به دروست بوونی سکمیان زانی و زار
 ناشیرین دهریان کردم. له بهرئه وهی تیان له سکم به حرام زاده دانا،
 چونکه هاوسهریم پکنه هئابوو. جا "دس ز" ه که م شتم و له دووری
 هم مووانه وه به ته نیازیم، نا هه تی زرم چشت تا له شو دکم
 دزییه وه ب حوانه وه و ئازاری زرم بینی تا ت بووی له من.
 به نام منی ت له منی من نه چوو، له بهرئه وهی من رگم به وه نه دا
 که ته نها له منی سزت بدهم و له گه وره بونت دهرتیکم.

که من بوین دایکم شهوانه له ن و جگه کهی ده ها ته دهره وه به تانی
 به سهر داده داینه وه که له سهرمان لاچوو بوو، خمان گرم ه کرد بوو
 ده ستمان له ن و ئه ژن مان دابوو، که گهرم ده بوینه وه قاچمان
 درژده کرده وه. هه موومان ت که ده نوستین له یزک، دایکم دوو
 دشه کی به پانی داده نا له خواریه کتره وه تا در ژب ت و به شی هه مووان
 بکات، نه و اخستنه ههرکه بچوکبوین به شی ده کردین، ئیتر که گه وره بوین
 قاچمان له وهی ده ها ته خوار، تا خواره وهی چکمان. که چی ئستا
 هه موومان له یزک نانوین و گه وره بوین، من له وما ده نا نه ماوم و
 دهرکراوم، نازانم ئستا هه مووان چن ده ژین، ئستا که وه کو
 نه وسانیه خوو خراک کمان بکاته وه، بیرى سفره ی به یانیان ده که م،
 نان خواردن له گه نه واند خش بوو، که باو کم له سه رووی هه مووانه وه
 داده نیش و سه یری هه مووانی ده کرد، بیرى گا ته و پکه نین و
 تو ه بوونه کانی ده که م، بیرى هه مووشت کی ده که م، ه نگب ئستا مردب
 وهه مووانی ج ه شتب. . بیرى حیکایه ته کانی هه ند شهوانی دایکم
 ده که م بهرله خه وتن که ده یووت: هه بوو نه بوو. که (یاسین) یش به گ رانی
 بی ده ووتم: ((هه بوو نه بوو عه شق ر ژ له ژان ئازین))... که که م
 له مناییه وه هه رواده زان باران باوکی ب ده بار د هه رسه ره تا ته کی
 بوو. ئستا که که که م له ومانای چاوه وانییه ت ده گات، چونکه نه و
 ئیتر گه وره بووه. . هزی ده کرد باوکی بینیاو پی وتبا: باوکه من
 ئیتر گه وره بووم له باوه شم ناگری؟ تا باوکیشی به سه زه وه باوه شی پیا
 کردبا و ده ستی به پرچی دا هئابا.

من واهه ست ده که م یاسین دته وه له گه ماندا ده ژى، نازانم ب واهه ست
 ده که م، هشتا ده توانم چاوه بم تادته وه. بی نی ده که م، واهه ست
 ده که م له دووره وه دت و نزیک ده بته وه و له کاره کانی "سه لما" که ی
 ده پرس ته وه. له وه ده چت نه و جاره یان نه وله ده رگادانه نه و ب ت، نا،
 ب ده ب نه و ب ت، نه و نییه. له بهرئه وهی ئره پ نازان و ه نگب
 بشمبین نه مناس ته وه، نه و ده مه و ئواره بوو که له گه باراندا

ٲٲشت. نا، نا بٲ ٲهوبٲت، له بهرٲهوهی ٲستا باران نا بارٲ تاله گه
خٲی بٲبار ٲذٲ. دٲسانه وه له ده رگه درایه وه، دوو دٲم له کردنه وهی
ده رگا، ده بٲ ٲهوبٲت؟ نا، ٲهونییه. دٲسٲزه کم، ده رگایه مه یکه ره وه،
با نا ٲوم ٲدنه بم.

ٲهزین فه همی